

[Hauch.]

befinder os i, og jeg skal tilføje, at til yderligere Forøgelse af dette Underskud vil formentlig fremkomme et Beløb paa ca. 21 Mill. Kr. til Afdrag paa og Forrentning af Statsgælden, foranlediget ved Kronens Stilling overfor Guldet. Underskuddet paa Statsvirksomhederne er opgjort til 40,4 Mill. Kr., og som Udsigterne tegner sig under den nuværende økonomiske Depressionsperiode, er det vel i allerhøjeste Grad tvivlsomt, om dette vil holde. For det store Sugerør, om jeg saa maa sige, Statsbanerne, tegner Udsigterne sig vel endogsaa særdeles mørke, og selv om man maa ønske og haabe, at den højtærede Trafikminister vil lægge fremragende Evner for Dagen i Retning af at bringe Udgifterne ned og Indtægterne op, saa tør man vist ikke med stor Fortrøstning se hen til det fremtidige økonomiske Resultat af Statsbanernes Virksomhed. Dertil kommer saa yderligere, at Socialreformens Gennemførelse, hvorved der som Helhed skulde fremkomme en Besparelse i de samlede Udgifter, vil foranledige en Forskydning af Udgifterne fra Kommunerne over til Staten paa ca. en halv Snes Millioner Kroner. Der er derfor Udsigt til, at Driftsunderskuddet paa den forelagte Finanslov vil nærme sig 80 Mill. Kr., dersom man her medregner de forannævnte ca. 21 Mill. Kr. i Kurstab paa Statsgælden. Denne Udvikling er i højeste Grad faretruende og betænkelig, saa meget mere som Merudgiften paa § 26, ca. 43 Mill. Kr., formentlig maa dækkes ved Laan.

For Venstre kommer hele denne Udvikling ikke som en Overraskelse. Vi har forudset den, og vi har sagt til i Tide, men Regeringen har vendt det døve Øre til, naar vi har foreholdt den, at Udgifterne maatte sættes ned, naar Indtægterne svigtede. Sidste Aar udviste Driftsbudgettet en Udgift paa 297 Mill. Kr. I Aar er Tallet 331,5 Mill. Kr., det vil sige en Stigning paa ca. 35 Millioner. Dersom der ikke i det kommende Aar sker ligefrem økonomiske Mirakler for vort Lands Erhvervsliv, vil det ikke være muligt for nogen Regering, heller ikke den nuværende, paa ny at møde med en Driftsudgift af en saadan Størrelse, ganske simpelt af den Grund, at det ikke vil være muligt at skaffe de Penge, som er fornødne til Dækning af en saadan Udgift.

For nogle faa Maaneder siden gik den høje Regering ind i Realitetsforhandlinger med mit Parti om Gennemførelsen af Foranstaltninger til Lindring af Krisens økonomiske Tryk paa det haardt ramte Erhvervsliv, navnlig Landbruget. Jeg benytter den Lejlighed, der her er givet mig, til at udtale

min Paaskønnelse heraf. Men overfor det principielle Krav, som Venstre Gang paa Gang har fremsat om, at Udgifterne maatte nedsættes for at komme i rimeligt Forhold til Indtægtsmulighederne, har den høje Regering hidtil ikke været til at faa i Tale. Forud for Folketingsvalget haaned Regeringspartierne Venstre for dets Krav om Tilpasning. Vælgerne fik at vide, at de finansielle Vanskeligheder skulde den nuværende Regering nok klare, den nuværende Regerings fortræffelige Finansminister skulde nok ordne den Side af Sagen. Den højtærede Finansminister har sikkert baade paa Grund af sit Temperament og paa Grund af hele sin økonomiske Indstilling fortræffelige Evner til at afvise sine Ministerkolleger, naar de kommer til ham og skal have en eller anden lille Bevilling til et eller andet lille Formaal, og det skal den højtærede Finansminister ikke høre ilde for, i hvert Fald ikke af mig. Men under den nuværende økonomiske Situation slaar det aldeles ikke til, at den højtærede Finansminister sidder og sier Myggene fra og lader Kamelerne slippe igennem. Thi det er jo i Virkeligheden det, der sker. Det skal indrømmes, at Valgets Resultat viser, at et stort Tal af Vælgere havde Tro til, at den nuværende Regering kunde klare de økonomiske Vanskeligheder uden at slaa ind paa en virkelig dybtgaaende økonomisk Tilpasningspolitik. Men jeg tror, at en stor Del af de Vælgere, der før Valget lod sig blænde, nu er ved at indse, at udenom en virkelig dybtgaaende økonomisk Tilpasningspolitik, saadan som Venstre ustandselig har krævet den, kommer man ikke, dersom man vil undgaa et fuldkomment Sammenbrud af vor offentlige Økonomi.

Det høje Landsting har aldrig blandet sig i Finanslovsforslagets Enkeltheder. Landstinget har indskrænket sig til at overvaage, at bestaaende Loves økonomiske Bestemmelser og Forudsætninger skete Fyldest gennem Finanslovsforslagets Indtægts- og Udgiftsposter. Idet jeg nu gaar over til at beskæftige mig med Enkeltheder, skal jeg først henvende nogle Ord til den højtærede Undervisningsminister.

Paa Undervisningsministeriets Budget er der opført en Række Bevillinger, hvorigenennem der ydes Bidrag til de private Skoler. Den Stilling, som Privatskolerne fik ved Loven af 4. April 1928, berettiger dem til at gaa ud fra, at de Beløb, der kræves ifølge denne Lovs Forudsætninger, ogsaa opføres paa Finansloven. Indenfor Venstre er vi af den Opfattelse, at dette ikke er sket i det foreliggende Tilfælde, og vi